

A m. kir. földmivvelésügyi miniszter *Földvdy Miksa* kir. alerdőfelügyelőt áthelyezte Szombathelyről Miskolczra a kir. erdőfelügyelőséghez.

A herczeg Sulkowski J. M. uradalom aradmegyei birtokát megvette a központi textilipar r.-t. s így az uradalom erdőtisztjeit u. m. *Haberfelner Béla* erdőtanácsost és *Antal Miklós* főerdész (hadban) 27—27 évi szolgálat után f. évi július hó 1-től nyugdíjazta.

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

I.

JEGYZÖKÖNYV.

Felvétetett az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző-bizottságának 1917. évi márczius hó 31-én tartott rendes évnegyedes ülésén.

Jelen voltak: Kaán Károly miniszteri tanácsos, h. elnök; Kacsanovszky József m. kir. főerdőtanácsos, előadó; Kozma István, Rochlitz Dezső és Arató Gyula miniszteri tanácsosok; Kiss Ferencz és Pájer István m. kir. főerdőtanácsosok; Wilhelmb Gyula m. kir. főerdőszámtanácsos; Kelecsényi Ferencz, Tichy Kálmán és Dezsényi Jenő kir. erdőfelügyelők; Gurányi István m. kir. erdőtanácsos; Beyer Jenő m. kir. főerdőmérnök, bizottsági tagok; Geyer H. Viktor m. kir. erdőszámvizsgáló, az alap számvevője és Spettmann János m. kir. főerdőmérnök, az alap jegyzője.

Elnök üdvözlőlvén a megjelent tagokat, bejelenti, hogy Horváth Sándor miniszteri tanácsos és Kócsy János nyugalm. miniszteri tanácsos távolmaradásukat betegségükkel kimentették.

1. Elnök bemutatja a m. kir. földmivvelésügyi miniszter urnak 1916. évi 147.718. számú értesítését mely szerint az Országos Erdészeti Egyesület az alapszabályzat 4. §-ában részére fentartott bizottsági tagsági helyekre az 1917—1919. évek tartamára Kócsy Ferencz ny. miniszteri tanácsost és Kiss Ferencz m. kir. főerdőtanácsost, egyesületi tagokat küldötte ki, a miniszter ur ő exczellenziájára pedig maga részéről U.reich Gyula kir. főerdőtanácsost és Kelecsényi Ferencz kir. erdőfelügyelőt nevezte ki.

A bizottság a miniszter ur értesítését tudomásul veszi.

2. Jegyző előterjeszti az Altruista banknak 1917. évi január havában az alap intéző-bizottságához czimzett iratát, melyben arról értesítette az alapot, hogy a pénzbőségre való tekintettel 1917. évi január hó 1-től a betét után csak 3¹/₂% netto kamatot fizet.

A bizottság elhatározza, hogy az Altruista bankot megkeresi, hogy az, tekintettel az alap jótékony céljára, az 1917. évi január hó 1-je előtti kamatlábat hagyja meg, s amennyiben ez lehetséges nem volna, úgy legyen azon, hogy az alap betétje minél előbb újból az eddigi kedvezőbb kamatláb mellett kamatozzék.

3. Jegyző felolvassa az alapnak az elmúlt évnegyed, vagyis az 1916. évi december hó 31-én mutatkozó pénzálladékára vonatkozó jelentést, mely szerint:

**Az államerdészetli tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező
alap vagyonának álladéka 1916/17. év II. negyedének végén.**

Folyószám	Megnevezés	M. kir. posta-takarék-pénztárnál		A m. földhitelintézetek orsz. szövetségénél (Altruista banknál)		Megjegyzés	
		készpénzben		értékpapír			
		K	f	K	f		K
1.	Álladék a múlt évnegyed végén	6975	53	12039	18	425000	—
	<i>Bevétel a folyó évnegyedben :</i>						
2.	Járulékok, adományok	14432	74	—	—	—	—
3.	Gyümölcsöző tőkék kamatai	—	—	825	—	—	—
4.	Különféle bevételek	—	—	—	—	—	—
5.	Átutalások } a postatak. pénzt.-hoz } az Altruista bankhoz	200	—	—	—	—	—
6.	Értékpapírok eladásából	—	—	—	—	—	—
7.	Átfutó bevételek	230	—	—	—	—	—
8.	Vásárolt értékpapírok	—	—	—	—	—	L. kiadás 5. tétel.
	Összesen	21838	27	12864	18	425000	—
	<i>Kiadás a folyó évnegyedben :</i>						
1.	Kifizetett segélydíjak	—	—	—	—	—	—
2.	Kezelési kiadások	20900	—	—	—	—	—
3.	Különféle kiadások	44	70	—	—	—	—
4.	Átutalások } a postatak. pénzt.-tól } az Altruista banktól	—	—	200	—	—	—
5.	Értékpapírok vásárlása	—	—	—	—	—	—
6.	Átfutó kiadások	200	—	—	—	—	L. bevétel 8. tétel.
7.	Eladott értékpapírok	—	—	—	—	—	—
	Összesen	20534	70	200	—	—	—
	Levonva a bevételből a kiadást mutatkozik tiszta vagyon	1303	57	12664	18	425000	—
	Együtt	—	—	438967	75	—	—
	Ebből az összegből esik:						
	1. alaptőkére	—	—	342647	42	—	—
	2. tartaléktőkére	—	—	8144	51	—	—
	3. folyó kezelésre	—	—	88175	82	—	—
	A folyó kezelésnél kimutatott összegből esik:						
	a) 1915/1916. évre engedélyezett segélyekre	—	—	—	—	—	—
	b) 1916/1917. évre engedélyezett segélyekre	—	—	54010	—	—	—
	c) 1916/17. évi tiszta jövedelem	—	—	34165	82	—	—

Budapest, 1917. évi január hó 1-én.

Geyer H. Viktor s. k.

m. kir. erdőszámvizsgáló. az alap számvivője.

A bizottság a jelentést tudomásul veszi.

4. Jegyző bejelenti, hogy a földművelésügyi miniszteri számvevőség erdészeti csoportja az alap számadását az 1917. évi márczius hó 20-án váratlanul megrovancsolta s azt teljesen rendben találta.

A bizottság a váratlan rovancsolás megtörténtét s azt, hogy a számadások rendben találtattak, tudomásul veszi.

5. Jegyző bemutatja Vály Ferencz m. kir. főerdőmérnök bejelentését arról, hogy az alapból 200 K-val segélyezett István fiát a kismartoni cs. és kir. katonai főreáliskolába felvették; nevezett főerdőmérnök kérdi, hogy a segélyt megtarthatja-e vagy sem?

A bizottság a bejelentést tudomásul véve, a 200 K segélyösszeg beszüntetését és újabb segélyezésre fordítását határozta el, mert az említett iskola nem tartozik a szabályzat 21. §-ában felsorolt és segélyezésre jogosító tanintézetek közé.

6. Bartha Gábor m. kir. főerdőmérnök előterjesztésében bejelenti, hogy az alapból 200—200 K-val segélyezett Ilona és Edith nevű leányait ebben a tanévben nem iskoláztathatja, mert nem tudta őket sehol sem elhelyezni, illetőleg hogy Edith helyben az állami elemi iskola V. osztályát látogatja s ezért a segélyről lemond.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi s az Ilona gyermek 200 K segélyösszegének beszüntetését és újabb segélyezésre való fordítását határozza el; az Edith nevű leánygyermeknek azonban a 200 K segélyösszeg meghagyását határozta el a bizottság, mert bár Edith nem az eredetileg bejelentett felsőbb leányiskolát látogatja, a szabályzat 21. §-ának c) 1 pontja értelmében azonban az állami elemi iskola V. osztályába járó leánygyermek szintén segélyezhető.

7. Parragh Béla m. kir. főerdőmérnök jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Sárrika nevű leányát a gyermek betegeskedése miatt ez évben nem taníthatja; kéri, hogy a Sárrikának adományozott 200 K segélyt a bizottság a szintén 200 K-val segélyezett Ilonka nevű leányának adományozza.

Mivel a folyamodónak Ilonka nevű leánya már amúgy is a szabályszerű legnagyobb segélyt élvezi, a bizottság a folyamodó kérelmét teljesíthetőnek nem találja s így a 200 K segélynek a beszüntetését s újabb segélyezésre való fordítását határozta el.

8. Jancsó Gyula m. kir. főerdőmérnök beadványában jelenti, hogy az alapból 300, illetőleg 200 K-val segélyezett Zsófia, illetőleg Irma nevű leányait a háborúval kapcsolatos okok miatt a gyulafehérvári róm. kath. polgári leányiskolába nem járathatja, hanem otthon magánuton taníttatja és ennél fogva a segélyekről köszönettel lemond.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi, de mivel nevezett főerdőmérnök két leányának magánuton való taníttatására azért volt kénytelen magát elhatározni, mert a román betörés folytán nem volt kilátás arra, hogy őket Gyulafehérvárt, mint lakóhelyéhez legközelebbi városban taníttathatja, ennél fogva a bizottság a fenforgó, méltánylást érdemlő okok figyelembevételével — mint az már más hasonló esetben is történt — a 300, illetőleg 200 K segélynek meghagyását határozza el azzal a kikötéssel, hogy a segélyeket csak a tanév végén

és csak abban az esetben fogja folyósíttatni, ha a szülő szabályszerű iskolai bizonyítványokkal igazolja, hogy a gyermekek a magánvizsgálatot jó sikerrel letették és felsőbb osztályba léphetnek.

9. Özv. Früstök Istvánné jelenti, hogy Márta nevű leánya a szabadkai m. kir. állami tanítónőképző intézetben félingyenes helyet nyert; kéri, hogy a Márta nevű leányának az alapból adományozott 400 K segélyt ennek daczára megtarthassa.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi és mivel a gyermek neveltetése és taníttatása még a 220 K-át kitevő kedvezmény mellett is jelentékeny pénzösszeget emészt fel, a segélyösszegnek meghagyását határozza el.

10. Bodnár Richárd m. kir. főerdőtanácsos jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Richárd nevű fia a szakolczai állami középiskolai internátusban 500 K tartásdíj elengedésében részesült.

A bizottság a 9. pont alatti megokolással a 200 K segélyösszeg meghagyását határozta el.

11. Boeriu Virgil kir. erdőmérnök jelenti, hogy Virgil nevű fia 1917. évi márczius hó 6-án meghalt; kéri, hogy az alapból eredetileg három, házon kívül tanuló gyermeke czimén Laura nevű leányának adományozott 300 K segélyből a 100 K többletet továbbra is megtarthassa.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi s a szülő költségeire való tekintettel a 300 K segélynek egészben való meghagyását határozza el.

12. Jegyző bemutatja özv. Apáti Lászlóné bejelentését, mely szerint nevezett özvegynek János nevű fia a zalaegerszegi állami főgimnáziumból 1916. évi december havában kilépett és magántanuló lett; kéri, hogy a János nevű fiának az alapból adományozott 300 K segélyből a hátralevő részleteket a bizottság a szintén 300 K-val segélyezett József nevű fiára ruházza át.

Mivel a folyamodónak József nevű fia már amugy is a szabályszerű legnagyobb segélyt élvezi, a bizottság a folyamodó kérelmét figyelembe nem vehette s ennél fogva a 300 K segélyösszeg hátralevő hat havi, 180 K-át kitevő részleteinek a beszüntetését s a szabályzat 16. §-ának 2. pontja értelmében a tartaléktökhöz csatolását határozta el.

13. Bodor Gyula m. kir. főerdőtanácsos jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Jolán nevű leányát betegség miatt az 1917. évi január havától nem iskoláztathatja; kéri Jolán hátralevő segélyrészleteinek az alapból szintén 200—200 koronával segélyezett Géza és Juliska gyermekei segélyeihez való csatolását.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi és mivel a szabályzat 26. §-a értelmében az egy évi segélyösszegnek egyes fel nem vett részletei segélyfelemlésre vagy új segélyadományozásra nem fordíthatók, a bizottság a 100 K-át kitevő öt havi segélyrészletnek beszüntetését és a tartaléktökhöz való csatolását határozta el.

14. Jegyző bemutatja özv. Kralovánszky Jánosné kérvényét, melyben arra való hivatkozással, hogy férje 1916. évi november hó 25-én elhalálozott, kéri, hogy a bizottság az alapból 200—200 koronával segélyezett Jolán és József nevű gyermekeinek segélyét megfelelően emelje fel.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi s a kérelem tárgyában az egészben felszabadult segélyek^o szétosztása kapcsán az alábbi 19. pont alatt határoz.

15. Jegyző előterjeszti Szucevich Sándor ny. m. kir. erdőmérnök beadványát, mely szerint nevezett kéri, hogy a Julia nevű leányának az 1915/16. tanévre adományozott 300 K segélyből meg nem felelő tanintézet miatt illetékelenül felvett 60 K-át kitevő két havi segélyrész visszafizetését a bizottság engedje el.

Tekintettel folyamodónak rossz anyagi helyzetére, sok, még ellátatlan gyermekére és csekély nyugdíjára, a bizottság a 60 K visszafizetésének az elengedését határozza el. Minthogy azonban a bizottság az 1915. évi december hó 11-én tartott ülésen a 21. pont alatt hozott határozattal a szóban forgó 300 K-át egészben új segélyezésre fordította, a fenti 60 K fedezetlen kiadásnak számadásilag a folyó bevételből való fedezését határozza el.

16. Özv. Lorentz Jenőné jelenti, hogy az alapból 400 K-val segélyezett Béla fia 1917. év február hó végén érettségit tett, s március hó 10-től mint önkéntes katonai szolgálatot teljesít, kéri a 400 K segély hátralevő részleteinek részére való meghagyását.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi és mivel az ugynevezett hadi érettségi bizonyítványok épügy, mint a rendes érettségi bizonyítványok, az egész tanévről szólnak, a bizottság elhatározza, hogy az egész tanévi segélyt kiadja. Minthogy azonban özv. Lorentz Jenőné a Béla fia érettségi bizonyítványát nem mutatta be, sem azt nem jelentette be, hogy a fia sikeres bizonyítványt nyert-e, nevezett ezt pótolni tartozik.

17. Erdődy György m. kir. főerdőmérnök jelenti, hogy László nevű fia az 1917. évi márczius hó 2-án az érettségi vizsgálatot sikeresen letette s márczius 10-én mint önkéntes katonai szolgálatra bevonult, kéri, hogy a fiának adományozott 200 K segélyből a hátralevő részleteket megtarthassa.

A bizottság a 16. pont alatti indokolással a segélyösszeg hátralevő részleteinek meghagyását határozza el.

18. Puchreiner Henrik m. kir. főerdőmérnök jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Henrik nevű fia az 1917. évi márczius hó 3-án az érettségi vizsgát sikeresen letette s márczius 10-én katonai szolgálatra bevonult, kéri, hogy a segélyösszeg hátralevő részleteit is felvehesse.

A bizottság a 16. pont alatti indokolással a segélyösszeg hátralevő részleteinek meghagyását határozza el.

19. Jegyző javaslatba hozza, hogy az 5., 6. és 7. szám alatti határozatokkal beszüntetett és a szabályzat 28. §-ának rendelkezése értelmében újabb segélyezésekre fordítandó 600 K-ból 200 K a 14. pont alatt említett két gyermek 200—200 K segélyének 100—100 K-val való felemelésére használtassék fel, 400 K pedig az évi segélyek kiosztásánál megállapított sorrendben folytatólagosan négy oly gyermek 200 K-ás segélyének 300 K-ra való felemelésére fordítassék, kiknek szülői a háborus események következtében vagyoni kárt szenvedtek.

A bizottság a javaslat elfogadásával elhatározta, hogy özv. Kralovánszky Jánosné Jolán és József gyermekei 200—200 K segélyének 300 K-ra, valamint :

1. Ascher Vilmos Imre fia,
2. Spielhaupter György Marianna leánya,
3. Nyitray József Mária nevű leánya és
4. Bodor Gyula Géza fia

segélyének 200 K-ról 300 K-ra való felemelését hozza javaslatba.

20. Jegyző előterjeszti az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségek kiosztása tárgyában kiadott 2550/1916. M. E. számú rendelet tanulmányozása céljából kiküldött albizottság alábbi jelentését:

Tekintetes Intéző-Bizottság!

Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap intéző-bizottságának 1916. évi december hó 13-án tartott rendes évnegyedes ülésén alulírottak azt a megbízatást kaptuk, hogy az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségek kiosztása tárgyában 2550/1916. M. E. szám alatt kiadott rendeletben szabályozott segélykiosztási eljárást behatóan tanulmányozzuk és ennek eredményéhez képest tegyünk jelentést arra nézve, hogy az említett rendelet kibocsátása nem teszi-e szükségessé az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alapból kiosztásra kerülő segélyek kiadásánál eddig követett eljárásnak, illetőleg az alap szabályzatának a módosítását vagy kiegészítését.

Alulírottak e megbízatásunkban eljártunk és jelentjük, hogy a fent említett rendeletben foglaltakat, különösen pedig azoknak az iskoláknak névsorát, amely iskolákat látogató tanulók segítségben részesíthetők — a nevelési segítség elnyerésének a tanulmányi eredményhez fűződő e'öfeltételeit — a nevelési segítségre elsőbbséget adó, — továbbá a nevelési segítséget kizáró körülményeket, a nevelési segítségre vonatkozó pályázat kihirdetésére és a segélyek kiosztására vonatkozó eljárást stb. behatóan áttanulmányoztuk, megtárgyaltuk és mindezeket az államerdészeti alap szabályzatának megfelelő rendelkezéseivel összeegyeztettük.

E tanulmányozás és tárgyalás eredményeképen jelentjük, hogy az államerdészeti alap mostani szabályzatának változtatását az elől említett M. E. rendelet következtében nem tartjuk szükségesnek s nézetünk szerint az államerdészeti alapból a nevelési segélyek a jövőben is az eddigi és a különböző érdekeket teljesen kielégítő gyakorlatnak megfelelően volnának kiosztandók. Ebben az értelemben teszszük meg tehát javaslatunkat is.

Ugyanis az eddigi tapasztalatok szerint nem látszik valószínűnek az, hogy az államerdészeti alapból kiosztásra kerülő nevelési segélyek adományozása körül kövefett eddigi eljárás ezentul esetleg valami különösebb nehézségbe vagy akadályba ütköznék.

A kétféle segélykiosztás teljes összhangzásba hozatala céljából legfeljebb kisebb korrektívumokra lesz szükség abból folyólag, hogy az állami segélykiosztás szabályai még nem mehettek át teljesen a köztudatba s így az érdekeltek most még nem lehetnek tisztában teendőikkel; a várható kisebb zökkenések azonban előreláthatólag már a mostantól számított második tanévben bizonyára maguktól is majdnem teljesen el fognak enyészni.

Ennek siettetése céljából javasoljuk, hogy a most következő 1917—1918. tanévre szóló pályázati felhíváshoz az államerdészeti alap egy kérvénymintát is

csatoljon, melynek lényeges kelléke az legyen, hogy minden egyes folyamodó szülő a benyújtott kérvényben sorolja fel minden egyes olyan gyermekét, aki az államerdészeti alap szabályzatában megkívánt iskolába fog járni és egyuttal a szabályzat követelményeinek megfelelő bizonyítványt szerzett az elmúlt tanév végén; nevezze meg továbbá a szülő a kérvényben azokat a házon kívül tanuló gyermekeit, akik részére nevelési segélyt egyidejűleg az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségeket adományozó bizottságtól kért.

Ezek az adatok az államerdészeti alaphól adományozható segélyeknek a kiosztását és a kérvényeknek elbírálását meg fogják könnyíteni, illetőleg a kétféle segélykiosztás összhangba hozatalát lényegesen elő fogják mozdítani, mert egyrészt kizárják, hogy a házon kívül tanuló gyermekek, akik részére állami segély kéretett, az államerdészeti segélyben is részesíttessenek, másrészt viszont biztosítják azt, hogy az állami segélyben nem részesített szóban levő gyermekek — ha arra a lehetőség megvan s a szabályzat is megengedi, később az államerdészeti segélyben részesüljenek.

Javasoljuk azonban egyuttal azt is, hogy azok a házon kívül tanuló gyermekek, akiknek részére a szülők csak az államerdészeti alaptól kérnek nevelési segélyt, úgy mint az eddig is történt, a jövőben is előnyben részesüljenek az otthon tanuló gyermekekkel szemben.

Függetlenül tulajdonképeni megbízásunktól, figyelemmel a háború okozta sulyos megélhetési viszonyokra, még az alábbi két javaslatot terjesztjük az intéző-bizottság elé.

Egyrészt tisztelettel javasoljuk, hogy — amennyiben azt az államerdészeti alaphól a zárószámadás szerint megállapított és szétosztásra kerülő évi segélyösszegnek a mértéke megengedi — az 1885. évi XI. t.-cz. alapján nyugdíjazott özvegyek folyamodó gyermekeinek az évi segélyösszeg egysége megfelelően felmeltessék.

Másrészt pedig figyelemmel arra, hogy a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur már az 1916/17. tanévet megelőzőleg indítatva érezte magát arra, hogy több új leánygimnázium létesítése, illetőleg más leánynevelő tanintézetek átszervezése révén a leánygyermeknek a kenyérkereső pályákra képesítő minősítésnek a megszerezhetését megkönnyítse; figyelemmel továbbá arra, hogy az államerdészeti alap intéző-bizottsága az 1914. évi július hó 24-én tartott ülésén hozott határozat alapján egy ízben már kérte, hogy a leánygimnáziumok és az országos iparművészeti iskola is a segélyezésre jogosító tanintézetek közé felvétessenek, amelyek az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségekről szóló kormányrendeletben is a segélyezésre jogosító tanintézetek között helyet foglalnak: tisztelettel javasoljuk, hogy az intéző-bizottság tegyen újból előterjesztést aziránt, hogy a most említett tanintézetek az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező alap szabályzatának megfelelő kiégészítésével a segélyezésre jogosító tanintézetek sorába felvétessenek.

Budapest, 1917. évi márczius hó 7-én.

Péck Kálmán s. k.

Kacsanovszky József s. k.

Wilhelm Gyula s. k.

Térfi Béla s. k.

Spettmann János s. k.

Az intéző-bizottság köszönettel tudomásul veszi a kiküldött albizottság jelentését és elfogadja ennek azt a javaslatát, illetve álláspontját, hogy az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségek kiosztása tárgyában kiadott 2550/916. M. E. számú rendelet kapcsán az államerdészeti gyermeknevelési alap mostani szabályzatának megváltoztatására vagy kiegészítésére szükség nincsen.

A bizottság fentiek kapcsán elhatározza, hogy a kérvények könnyebb elbíráltatása céljából a jövő tanévre nézve azonban a szülőket a pályázati felhívás útján oly értelemben fogja informálni, hogy a benyújtott kérvényben sorolják fel minden oly gyermeküket, aki az államerdészeti alap szabályzatában megkívánt iskolába fog járni és egyuttal a szabályzat követelményeinek megfelelő bizonyítványt szerzett az elmúlt tanév végén; nevezék meg továbbá a szülők azokat a házon kívül tanuló gyermekeiket, akik részére nevelési segílyt egyidejűleg az állami alkalmazottak gyermekeinek nevelését előmozdító segítségeket adományozó bizottságtól kértek.

Elhatározza továbbá a bizottság, hogy azok a házon kívül tanuló gyermekek, akiknek részére a szülők csak az államerdészeti alaptól kérnek nevelést segílyt, úgy mint az eddig is történt, a jövőben is előnyben fognak részesülni az otthon tanuló gyermekekkel szemben.

A kiküldött albizottságnak előterjesztett javaslatára elhatározza még az intéző-bizottság, hogy amennyiben azt az államerdészeti alaptól a zárószámadás szerint megállapított és szétosztható évi segílyösszegnek a mértéke megengedi, az 1885. évi XI. t.-cz. alapján nyugdíjazott özvegyek gyermekei részére az évi segílyösszeg egységének megfelelő felemelését az intéző-bizottság szintén javaslatba fogja hozni.

Végül az intéző-bizottság megújítja a miniszter ur ő exczellenziája előtt már az 1914. évben is előterjesztett azt a kérelmét, hogy a leánygimnáziumokat és az országos iparművészeti iskolát, valamint az ujabban felmerült esetből kifolyólag a felső női ipariskolát a segílyezésre jogosító tanintézetek közé felvehesse.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Kacsanovszky József s. k.
kir. főerdőtanácsos, előadó.

Kaán Károly s. k.
miniszteri tanácsos, elnök.

Spettmann János s. k.
m. kir. főerdőmérnök, jegyző.

II.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segílyező alap intéző-bizottságának 1917. évi június hó 15-én tartott rendes évnegyedes ülésén.

Jelen voltak: Kaán Károly miniszteri tanácsos, h. elnök; Kacsanovszky József kir. főerdőtanácsos, eladó; Kozma István, Rochlitz Dezső miniszteri tanácsosok; Kiss Ferencz, Rappensberger Andor, Pájer István, Martian Livius és Balogh Ernő m. kir. főerdőtanácsosok; Wilhelmb Gyula m. kir. főerdőszámtanácsos;

Ráduly János m. kir. erdőtanácsos, Dezsényi Jenő kir. erdőfelügyelő, bizottsági tagok; Ceyer H. Viktor m. kir. erdőszámvizsgáló, az alap számvivője és Spettmann János m. kir. főerdőmérnök, az alap jegyzője.

Elnök üdvözlővén a megjelent tagokat, bejelenti, hogy Kelecsényi Ferencz kir. erdőfelügyelő távolmaradását kimentette.

1. Elnök bejelenti, hogy a legutolsó ülés 20. pont alatti határozatának szellemében személyesen eljárta a miniszter ur ő nagyméltóságánál abban, hogy ő exczellenziája a leánygimnázium, az országos iparművészetiiskola és a felső női ipariskolának a segélyezhető tanintézetek közé való felvehetését engedélyezze s ő nagyméltósága ehhez az előterjesztéshez hozzájárulni méltóztatott.

Az intéző-bizottság ezt a bejelentést köszönettel tudomásul veszi és elhatározza, hogy az alap szabályzatának rendelkezései a legközelebbi alapszabálymódosításkor ily értelemben kiegészíttessenek; egyelőre az említett három tanintézet a pályázati felhívásban a segélyezhető tanintézetek sorába felvétellett.

2. Jegyző felolvassa az alapnak az elmúlt évnegyed, vagyis az 1917. évi márczius hó 31-én mutatkozó pénzálladékára vonatkozó jelentést. (Kímutást lásd a 402. oldalon):

3. Jegyző előterjeszti az Altruista banknak az 1917. évi április hó 16-án kelt 2764. számú, az alap intéző-bizottságához tett válaszirátát, melyben az alapot arról értesíti, hogy az alap tőkét ezidőszert 3¹/₂%-nál kedvezőbben nem gyümölcsöztetheti.

A bizottság az Altruista bank ez értesítését tudomásul veszi.

4. Jegyző bemutatja Hábel Lambert m. kir. főerdőmérnök bejelentését arról, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Erna nevű leányát Eperjesen a felső kereskedelmi intézetbe nem járathatta, mert időközben Homonnára történt áthelyeztetése folytán Eperjesről elköltözött. A 200 K segélyről leköszön.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi s a 200 K segélyösszegnek beszüntetését és újabb segélyezésre való fordítását határozza el.

5. Chrenóczy Nagy Antal m. kir. főerdőtanácsos jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Edith nevű leánya az 1916/17. tanévben a beszüntetési ev. főgimnázium magántanulója s ennél fogva a 200 K segélyről köszönettel lemond.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi s a 200 K segélyösszegnek beszüntetését s újabb segélyezésre való fordítását határozza el.

6. Ittu Mihály ny. m. kir. főerdőmérnök jelenti, hogy az alapból a Romulus nevű fia részére az 1916/17. tanévre adományozott 200 K segélyt nem veheti fel, mert fia ez évben magántanuló volt.

A bizottság a bejelentést tudomásul véve, a 200 K segélyösszeg beszüntetését és újabb segélyezésre való fordítását határozza el.

7. Jegyző bemutatja özvegy Németh Pálné bejelentését, mely szerint nevezett özvegynek az alapból 400 K-val segélyezett Ilona nevű leánya betegség miatt az iskolából kimaradt; kéri, hogy a hátralevő két havi segélyrészt részére megahagyassék.

**Az államerdészeti tisztviselők gyermekeinek nevelését segélyező
alap vagyonának álladéka 1916/17. év harmadik negyedének végén**

Folyószám	Megnevezés	A m. kir. p-takarék-pénztárnál		A m. kir. földhitelintézetek országos szövetségénél (Altruista banknál)		Jegyzet	
		készpénzben		értékpapír			
		K	f	K	f	K	f
1.	Álladék a múlt évnegyed végén	1303	57	12664	18	425000	—
	<i>Bevétel a folyó évnegyedben:</i>						
2.	Járulékok, adományok	28955	61	—	—	—	—
3.	Gyümölcsöző tőkék kamata	—	—	8258	35	—	—
4.	Különféle bevételek	—	—	—	—	—	—
5.	Átutalások { postatakarékpénz. az Altruista bank.	—	—	—	—	—	—
6.	Értékpapírok eladásából	—	—	—	—	—	—
7.	Átfutó bevételek	150	—	—	—	—	—
8.	Vásárolt értékpapírok	—	—	—	—	—	L. kiadás 5. tétel
	Összesen	30409	18	20922	53	425000	—
	<i>Kiadás a folyó évnegyedben:</i>						
1.	Kifizetett segélydíjak	22660	—	—	—	—	—
2.	Kezelési kiadások	80	53	—	—	—	—
3.	Különféle kiadások	—	—	—	—	—	—
4.	Átutalások { postatakarékpénz. az Altruista bank.	—	—	—	—	—	—
5.	Értékpapírok vásárlása	—	—	—	—	—	—
6.	Átfutó kiadások	90	—	—	—	—	—
7.	Eladott értékpapírok	—	—	—	—	—	L. bevétel 8. tétel
	Összesen	22830	53	—	—	—	—
	Levonva a bevételből a kiadást maradt tiszta vagyon	7578	65	20922	53	425000	—
	Együtt	—	—	453501	18	—	—
	<i>Ebből az összegből esik:</i>						
	1. alaptőkére	—	—	342647	42	—	—
	2. tartaléktőkére	—	—	8144	51	—	—
	3. folyó kezelésre	—	—	102709	25	—	—
	<i>A folyó kezelésnél kimutatott összegből esik:</i>						
	a) az 1915/1916. évre engedélyezett segélyekre	—	—	—	—	—	—
	b) az 1916/1917. évre kiosztható segélyekre	—	—	31350	—	—	—
	c) 1916. 17. évi tiszta jövedelem	—	—	71359	25	—	—

Budapest, 1917. évi április hó 1-én.

Geyer H. Viktor s. k.

m. kir. erdőszámvizsgáló, az alap számvivője.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi, de a szabályzat 16. §-ának 2. pontja értelmében a 400 K segélyösszeg hátralevő kettő havi 80 K-t kitevő részleteinek a beszüntetését s a tartaléktökéhez való csatolását határozta el.

8. Dr. Schmidt Imre járási orvos jelenti, hogy az 1917. évi május havától megszűnt államerdészeti tisztviselő lenni s ennél fogva az alapból Ilona nevű leánya részére adományozott 300 K segélynek május és június havára eső 60 K-t kitevő része őt nem illeti meg.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi s az alapszabályzat rendelkezései értelmében a 300 K segélyösszeg hátralevő kettő havi 60 K-t kitevő részleteinek a beszüntetését s a szabályzat 16. §-ának 2. pontja értelmében a tartaléktökéhez való csatolását határozta el.

9. Bárdos József m. kir. erdőtanácsos jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett István fia 1917. évi május hó 8-án betegség folytán az iskolából kimaradt, kéri, hogy a segélynek utolsó egy havi 20 K-t kitevő részlete kiadassék.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi, de az alap szabályzatának 26. §-a értelmében a 200 K segélyösszeg hátralevő egy havi 20 K-t kitevő részletének a beszüntetését s a szabályzat 16. §-ának 2. pontja értelmében a tartaléktökéhez való csatolását határozta el.

10. Özv. Dán Elekné az iglói főgimnázium VII. osztályába járó Péter fia részére az 1916/17. tanévre utólagosan kér segélyt.

Mínt hogy a segély iránti kérvényeket mindenkor a tanévet megelőző július hó 8-ig kell betérjeszteni, a bizottság az alap szabályzatának 31. §-a értelmében a benyújtott kérvényt figyelembe nem vehette.

11. Katona László m. kir. főerdőmérnök előterjesztett kérelmében jelenti, hogy az alapból 200 K-val segélyezett Sárrika leányát a háborúval kapcsolatos okok miatt a kolozsvári felsőbb leányiskola internátusában nem helyezhette el s ebbe az iskolába sem járathatta s kénytelen volt otthon magánuton taníttatni, kéri, hogy a 200 K-t kitevő segély részére meghagyassék.

A bizottság a bejelentést tudomásul veszi, de mivel nevezett főerdőmérnök leányának magánuton való taníttatására azért volt kénytelen magát elhatározni, mert a román betörés folytán leányát sem az iskola internátusában, sem Kolozsváron másutt magánháznál elhelyezni nem tudta, ennél fogva a bizottság a felforgó méltánylást érdemlő okok figyelembevételével — mint az már hasonló esetben is történt — a 200 K segélynek meghagyását határozza el azzal a kikötéssel, hogy a segélyt most a tanév végén abban az esetben fogja folyósíttatni, ha a szülő szabályszerű iskolai bizonyítvánnyal igazolja, hogy a gyermek a magánvizsgálatot jó sikerrel letette és felsőbb osztályba léphet.

12. Jegyző bemutatja özv. Ráner Sándorné kérvényét, melyben arra való hivatkozással, hogy férje elhalálozott, kéri, hogy a bizottság az alapból eddig 200 K-val segélyezett Margit leányának segélyét 300 K-ra emelje fel s László nevű fiát is lehetőleg 300 K-val segélyezze.

A bizottság elhatározza, hogy az időközben felszabadult és a 4. és 5. sz. határozatokkal beszüntetett és a szabályzat 28. §-ának rendelkezése értelmében újabb segélyezésre fordítandó 400 K-ból a folyamodó Margit leánynak adományozza.

zott 200 K segélynek 300 K-ra való felemelését s László fia részére is 300 K segélynek az adományozását hozza javaslatba.

13. Jegyző javaslatba hozza, hogy a 6. szám alatti határozattal beszüntetett 200 K az évi segélyek kiosztásánál megállapított sorrendben folytatólagosan két oly gyermek 200 K-ás segélyének 300 K-ra való felemelésére fordíttassék, akik a segélyezésre leginkább reászorulnak.

A bizottság a javaslat elfogadásával elhatározza, hogy :

1. Belházy Géza Ilonka leánya és

2. Figuli Lajos István fia segélyének 200 K-ról 300 K-ra való felemelését hozza javaslatba.

Biloveszky Béla m. kir. erdőtanácsos régebbi és ezideig függőben tartott kérelmére a bizottság elhatározza, hogy a felszabaduló segélyek elégtelensége miatt folyamodónak kérelmét ezidőszerint sem találta teljesíthetőnek.

14. Jegyző javaslatot tesz az 1916/17. évi zárószámadás megvizsgálására szükséges bizottságnak kiküldése iránt.

A bizottság a zárószámadás megvizsgálására Péch Kálmán és Arató Gyula miniszteri tanácsos, bizottsági tagokat és Kacsanovszky József kir. főerdőtanácsos előadót küldi ki azzal a felkéréssel, hogy a zárószámadást annak elkészülte után azonnal megvizsgálni és jelentésüket még július hó első felében megtenni sziveskedjenek.

15. Előadó előterjesztést tesz, hogy minden tanévben megismétlődik az az eset, hogy sok segélyezett több havi részletet, sőt az egész évi összeget még a tanév utolsó, vagyis június hónapjában sem veszi fel az előirt időben, hanem csak figyelmeztető értesítésre küldi be a nyugtát.

A bizottság megfelelő eszmecsere után azt határozza, hogy a szülőket a segélyadományozásról szóló értesítés kapcsán figyelmeztetni fogja arra, hogy amennyiben az esedékes, de hátralékos segélyrészeket legkésőbb a tanév utolsó, vagyis június hónapjában az előirt időben nem veszik fel, folytatólag két hónap alatt az ily segélyrészeket csak a felvételt gátló okokat megjelölő igazolás írásbeli előterjesztése mellett fogják megkaphatni; s az ezen határidőn is túl visszamaradt segélyrészeket mint beszüntetteket a bizottság a tartaléktökhöz fogja csatoltatni.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárja.

K. m. f.

Kacsanovszky József s. k.
kir. főerdőtanácsos, előadó.

Kaán Károly s. k.
miniszteri tanácsos, elnök.

Spettmann János s. k.
kir. főerdőmérnök, jegyző.

I.

KÖRRENDELET.

F. M. min. 113023/1917/I/A/2.

(Erdőtisztítások és gyéritések foganatosítása ügyében.)

Az 1916. évi 140.036. számú rendeletemre beérkezett jelentésekből az tűnik ki, hogy az intenzív gazdálkodásra és állománynevelésre irányuló erdőtisztítás és erdőgyérités (áterdőlés) néhány állami erdőhivatal kerületében az állami kezelés alatt levő erdőbirtokok jelentékeny részén már szakszerűen bevezettetett és a háborus nehéz viszonyok közt is házilagos termeléssel sikeresen végeztetik; több állami erdőhivatal kerületében azonban ezek a szakmunkálatok különböző indokokból teljesen mellőzöttek, vagy üzemtervi előírások hiányossága miatt elhanyagoltatnak,

Miután súlyt helyezek arra, hogy az erdőtisztítás és erdőgyérités (áterdőlés) mindazokon az erdőbirtokokon, ahol annak az okszerű erdőgazdálkodás szempontjából szükségessége, az erdőfentartás szempontjából pedig lehetősége fenforog, valamennyi állami erdőhivatal kerületében fokozatosan *bevezettessék* és szakszerűen végeztessék s ezáltal egyfelől az állományok nevelése előmozdittassék és a vékonyabb méretű faanyagokban való helyi szükséglet fedeztessék, erdődús vidékeken anyag feleslegével pedig a fahiányban szenvedő vidékek szükséglete is lehetőleg kielégítettessék, másfelől pedig a jövedelmezőbb, belterjes gazdálkodásra és értékeesebb állományok nevelésére az állami kezelés eredményeinek szemlélete azoknak a magánbirtokos kisgazdáknak is követendő példát nyújtson, akik erdőjük kezeléséhez szakértő erdőtisztet nem alkalmazhatnak, elvárom, a m. kir. állami erdőhivaltól, hogy ebben az irányban is — jövőben már kivétel nélkül — sikeres tevékenységet fejtsenek ki.

A kívánt siker biztosítása érdekében általános miheztartásul remélem a következőket:

1. *Üzemtervi és üzemátvizsgálási (revisionális) becslések* foganatosításakor a munkálatot teljesítő erdőtisztnek a fiatal és közepkoru állományokban különösen azt kell behatóan vizsgálnia, hogy a tisztítás vagy gyérités és a felszabadítás szükségessége bekövetkezett-e és a foganatosítás lehetősége fenforog-e, illetőleg az

mikor fog bekövetkezni? az ilyen állományokat azután az üzemtervben (üzemátvizsgálási munkálatban) a kitermelhető választékok nemének és körülbelüli mennyiségének megjelölésével a megfelelő időre előhasználatra (tisztítás és később gyérités) vagy utóhasználatra (felszabadítás) előírásba kell venni.

2. *Ha az érvényben levő üzemterv előhasználatot nem ír elő* olyan erdőterületeknél, ahol a tisztítás, gyérités még a legközelebbi üzemátvizsgálás előtt szükségesnek mutatkozik, az erdőrendészeti engedély megadása, illetőleg az állománynevelés érdekében halaszthatlan gazdasági művelet elrendelése érdekében a szakszerű javaslatot kellő indokolással, késedelem nélkül elő kell terjeszteni. Ugyanez az eljárás követendő akkor is, ha elő nem irt utóhasználat (fiatalosok felszabadítása) mutatkozik szükségesnek.

3. *A kitermelésre előírt vagy engedélyezett előhasználati faanyag* — szakértői kijelölés, illetőleg a szükséges utasítások megadása után a kezelő erdőtiszt beható felügyelete és az erdőőri személyzet állandó ellenőrzése mellett — begyakorolt, megbízható munkásokkal lehetőleg *az erdőbirtokos által (házilagosan) termelendő ki*.

Az előhasználati, illetőleg gyéritési fatömegeknek tövön való eladása és azok termelésének, valamint közelítésének a vevőre való bizása mellőzendő.

4. *A tisztítások és gyéritések útján kiszedhető faanyagok kijelölésénél, termelésénél és a termelt anyagok közelítésénél* (utakhoz vagy rakodókhoz való szállításánál) mindenkor az állománynevelésének, állomány épségének és úgy tömegben, mint értékben való gyarapodásának érdekei veendőek legfőbbképen figyelembe.

Ehez képest elsősorban mindenkor a sérült, beteges, görbe növésű, valamint az elnyomott és erőteljes fejlődésre már képtelen fák, elegendő állományokból pedig az értékesebb fanemeket teljes elnyomással fenyegető *olyan fák és fanemek jelölendők ki*, melyek az állományban való további megtartásra sem használati és értékesítési (különleges ipari) szempontból, sem talajvédelmi és talajjavítási érdekből nem érdemesek, vagy nem szükségesek.

A termelés a helyi szükségletnek, eladásnál a kereslet (piac) igényeinek legmegfelelőbb méretekben és a választékok kellő csoportosításával az arra legalkalmasabb időszakban (ősz kezdetétől a tavaszi rügyfakadásig) befejezendő.

A termelt anyag közelítése aképen foganatosítandó, hogy ez által az állományban semmi károsítás ne okoztassék (vontató utak létesítése), lejtős oldalakon tehát a termelt fának szabadon való eregetése (csusztatása) feltétlenül tilos.

5. Tisztítás után a gyéritéseket kell foganatosítani, még pedig az elsőt akkor, mihelyt az állományban a fák szorongása a tul-sűrűség jeleit mutatja; az első gyérités után a további gyéritéseket akkor és annyiszor kell ismételni, amikor és ahányszor a fák koronájának szorongása bekövetkezik.

Az előhasználatok foganatosításánál kiváló gond fordítandó arra is, hogy azok az intenzív és okszerű gazdálkodás követelményeinek megfeleljenek, vagyis hogy a birtokosra nézve kimutathatóan hasznosak és jövedelmezők legyenek.

6. A foganatosított előhasználatok és utóhasználatok neme, mennyisége (terület, fanem, választék, fatömeg) értéke és termelési módja nyilvántartásba veendő; s az előhasználatok évi eredménye az évi tevékenységi jelentésekben bemutatandó.

Ez a rendeletem állandó mihez tartásul a körrendeletek nyilvántartójába bevezetendő.

A miniszter helyett:

Bottlik István s. k.
m. kir. államtitkár.

II.

A magyar szent korona országai faértékesítő hivatalának 154/A/1917. számú rendelete a városok és községek belterületén raktározott és oda ezután beszállítandó tűzifakészletek felhasználása tárgyában.

154/A/1917. sz. — A magyar szent korona országainak faértékesítő hivatala addig is, amíg a bejelentett készletek felett való első rendelkezést a felekkel közli, azokat a tűzifa és faszén, valamint az 500 tm^3 -t meg nem haladó épületfa- és fűrészáru-készleteket, amelyek városok és községek belterületén vannak raktározva, vagy oda az 1917. évi július hó folyamán beszállítanak, a belföldi eladásra szabaddá teszi.

Ezek a készletek az eladásnak az 1851/1917. M. E. számú rendeletben előírt jegyzékbe való feljegyzése mellett helyi használatra az alábbi korlátozásokkal eladhatók.

Magáneladások az 1851/1917. M. E. számú rendelet 11. §-ának 6. pontjában megállapított mennyiségek erejéig csak abban az esetben teljesíthetők, ha a helyi hatóság az egy-egy fél részére kiadható mennyiséget nem állapította meg az említett szakaszban megszabottnál kisebb mértékben.

Az 1851/1917. M. E. számú rendelet 11. §-ának *b)* pontjában megállapított mennyiséget meghaladó mennyiségek — ugyancsak a jegyzékbe való felvétel kötelezettsége mellett — a következők részére szolgáltathatók ki:

a) helyben székelő katonai, állami és közigazgatási hivatalok részére;

b) közzóléti intézmények (kórházak, árvaházak, szegényházak stb.) részére;

c) a közellátást szolgáló üzemek (közvilágítás, vizellátás stb.) részére;

d) a közéletmezés céljait szolgáló intézmények (népkonyhák, kenyérgyárak, malmok, pékműhelyek stb.) céljaira;

e) a hadsereg szükségleti vagy közfogyasztási cikkek előállításával foglalkozó üzemek céljaira;

f) középítkezések vagy hatóságilag engedélyezett magánépítkezések céljaira;

g) olyan, a helyi hatóság által igazolt detail-kereskedők részére, akik a megvásárolt cikkeket egész apró részletekben a hatóság által megállapított módok és feltételek mellett juttatják a lakosság kezére.

A *d)*, *e)* és *f)* pont alatt felsorolt szükségletekre azonban a rendelet 11. §-ának *b)* pontjában megszabottnál nagyobb mennyiség csak abban az esetben adható ki, ha az illető üzem vagy építkezés hatóságilag igazolt havi szükséglete ezt a mennyiséget meghaladja.

Az 1851/1917. M. E. számú rendeletben előirt jegyzék vezetésének megkönnyítése végett megengedi a faértékesítő hivatal, hogy az eladók a tűzifából 1 $\text{ü}m^3$ -t, illetve 5 métermázsát, épület fából és fűrészáruból kettő tized tm^3 -t faszénből 100 (egyszász) kilogrammot egyenként meg nem haladó eladásokat naponta egy tételben vezessék be a jegyzékbe.

Végül közli a faértékesítő hivatal, hogy az 1851/1917. M. E. számu rendelet 11. §-ának *c)* és *d)* pontjaiban megállapított közérdekű szállításokon kívül július hóra csak olyan faraktártulajdonosok vagy tűzifaárusítók részére ad ki vasuton, hajón vagy tutajon való szállításhoz szükséges szállítási igazolványokat, akik a helyi hatósággal magán a szállítási igazolványt kérő beadványon igazoltatják, hogy raktáruk a város vagy község közönségének napi szükségletét, esetleg közhivatalok vagy közérdekű intézmények és üzemek szükségleteit látja el, s így annak üzemben tartása közérdekből kívánatos.

Budapest, 1917. évi június hó 27-én.

A hivatal elnöke:

Bartóky s. k.
államtitkár.

III.

A m. kir. minisztériumnak 2806/1917. M. E. sz. rendelete a fa- és faszénkészletek bejelentésére és nyilvántartására; valamint felhasználásuknak és forgalombahozataluknak szabályozására vonatkozó 1851/1917. M. E. sz. rendelet egyes intézkedéseinek módosítása tárgyában.

A m. kir. minisztérium a háboru esetére szóló kivételes intézkedésekről alkotott törvényes rendelkezések alapján a következőket rendeli:

1. §.

A fa- és faszénkészletek bejelentése és nyilvántartása, valamint felhasználásuknak és forgalombahozataluknak szabályozása tárgyában kiadott 1851/1917. M. E. sz. rendelet (l. a Budapesti Közlönynek 1917. évi május hó 30. napján megjelent 122. számában) 3. §-ának harmadik bekezdésétől eltérőleg a készletek birtokosai (örzői) a bejelentett készletekben beállott változásokat nem havonként, hanem naptári évnegyedenként kötelesek bejelenteni, mégpedig az előző évnegyed utolsó napján volt állapot szerint az évnegyed első hónapjának 15. napjáig. Az első évnegyedi jelentést az 1917. évi október hó 15. napján kell postára adni.

2. §.

A bejelentett készletek felett tulajdonosaik — amennyiben a Faértékesítő Hivatal másként nem intézkedik — az alábbi 3—9. §-okban foglaltak értelmében jogosultak rendelkezni.

3. §.

A bejelentett készleteknek azt a részét, amelyre saját háztartásában, továbbá saját erdőgazdasági, mezőgazdasági, vagy ipari üzemének fentartásához szüksége van, a készlettulajdonos szabadon felhasználhatja.

4. §.

Az alkalmazottjai, munkásai vagy cselédsége részére javadal-mazásképen kijáró, kegyuri, vagy iskolafentartói kötelezettségen alapuló tűzifajárandóságok félévi részletét a készlettulajdonos a jogosultaknak kiadhatja.

5. §.

A városok vagy községek belterületére beszállított tűzifa-, faszén-, gömbölyü-, faragott- vagy fűrészeltfakészletek a faértékesítő hivatal 154/A. sz. rendelete (l. a Budapesti Közlönynek 1917. évi június hó 28. napján megjelent 147. számában) értelmében továbbra is elidegeníthetők.

6. §.

Katonai intézmények és parancsnokságok, belföldi közforgalmu vasutak és hajózási vállalatok, állami üzemek, állami és közhivatalok, üzemben álló belföldi bányák, vasművek, hadfelszerelési gyárak, közzellátási és közélelmezési vállalatok és üzemek, városok és községek, iskolák és kórházak szükségleteire az 1851/1917. M. E. sz. rendelet életbelépése előtt kötött szerződések alapján szállítások foganatosíthatók és ily szállítmányokra a Faértékesítő Hivatal szállítási igazolványokat adhat.

7. §.

A bejelentett, de városokba vagy községekbe be nem szállított készletekből a jelen rendelet 3., 4. és 6. §-ában felsorolt szükségletekre le nem kötött résznek 50 (ötven) % a a belföldi fogyasztás céljaira szabaddá tétetik, a fölött a felek az alábbiak értelmében jogosultak rendelkezni:

a) vasuton, hajón, tutajon vagy tutajba kötve való szállítást nem igénylő eladásokat a magyar szent korona országainak területére teljesíthetnek, még pedig igazolt közérdekből fentartandó üzemek szükségleteire és a 6. §-ban megjelölt közcéllok fedezésére havonta egy vevő részére a következő mennyiségig: gömbölyü-, fűrészelt- és faragottfából 100 (egyszáz) tm^3 -ig, tűzifából 100 (egy-

száz) $\ddot{u}rm^3$ -ig, faszénből 200 (kettőszáz) q -ig; magánvevők részére pedig havonta gömbölyü-, fűrészelt- és faragottfából 20 (husz) tm^3 -ig, tűzifából 20 (husz) $\ddot{u}rm^3$ -ig, faszénből 20 (husz) q ig;

b) vasuton, hajón, tutajon vagy tutajba kötve a magyar szent korona országainak területére való szállítást igénylő magánfelekkel kötött olyan szerződésekre, melyek az 1917. évi június hó 15. napja előtt jöttek létre, havonta egy-egy vevő részére gömbölyü-, fűrészelt- vagy faragottfából 100 (egyszáz) tm^3 -t, tűzifából 100 (egyszáz) $\ddot{u}rm^3$ -t, faszénből 200 (kettőszáz) q -t szállíthatnak, az 1917. évi augusztus hó 1. napjától kezdve pedig e mennyiségek erejéig tölgydongából igazolt kádáriparosokkal és hordógyárakkal havi 10.000 (tízezer) kg erejéig új szerződéseket is köthetnek, illetve új rendelkezéseket fogadhatnak el, ha az áru a magyar szent korona országainak területén fekvő helyre szállítandó.

Az a) és b) pontok alapján teljesített szállításokat csak a negyedévi jelentés keretében kell a Faértékesítő Hivatalhoz bejelenteni, s csak a vasuton, hajón, tutajon, vagy tutajba kötve való szállításhoz kell igazolványt kérni. A kötött ügyletekről és teljesített szállításokról azonban a készlettulajdonos pontos jegyzéket vezetni s azt kívánatra a Faértékesítő Hivatalnak a kötlevelekkel együtt bemutatni köteles.

8. §.

Faszénnek, valamint bükk-, gyertyán-, éger-, nyár- és nyír-műfának folytatólagos termelésével vagy feldolgozásával foglalkozó üzemek az előző §-okban megjelölt célok kielégítésére az ott megjelölt mértékben egész havi termelésüket elidegeníthetik, ha a folytatólagos termelésükhöz szükséges nyersanyag legalább további 4 hónapra biztosítva van.

9. §.

Adásvételi ügyletek, ha az azok alapján átadandó anyag mennyisége a jelen rendelet 5. és 7. §-aiban megállapított mennyiséget meghaladja, csak a Faértékesítő Hivatal jóváhagyásával teljesíthetők.

10. §.

Eltérőleg az 1851/1917. M. E. sz. rendelet 30. §-ától, a közforgalmu vasutak és a m. kir. posta saját üzemi szállítmányait, vagyis a raktárakba, gyűjtő-, elosztó- vagy telítőtelepeikre már beszállított anyagokból ugyancsak saját telepeikre, raktáraikba vagy

a tényleges felhasználás helyére irányított olyan szállítmányokat, amelyeknél úgy feladó, mint címzett gyanánt maga a vasut vagy posta, illetve ezeknek valamely közege vagy hivatala szerepel, a magyar szent korona országainak területén fekvő állomásokra szállítási igazolvány nélkül szállíthatják.

Ellenben az említett vállalatoknak a magyar szent korona országainak területén kívül fekvő állomásaira szánt üzemi szállítmányaihoz, valamint a szállítóktól átvett anyagoknak a gyűjtő-, elosztó- vagy telítőtelepeikre való szállításhoz szállítási igazolvány szükséges. Az ilyen anyagok átvételét az említett közlekedési vállalatok a faértékesítő hivatalnak 8 napon belül bejelenteni, s az erre a célra kiadott igazolványokról a faértékesítő hivattal évnegyedenkint elszámolni kötelesek

11. §.

A földművelésügyi miniszter a kereskedelemügyi miniszterrel egyetértőleg az 1851/1917. M. E. sz. rendeletében megszabott mintától eltérő szállítási igazolványok használatát is elrendelheti.

12. §.

Felhatalmaztatik a Faértékesítő Hivatal, hogy addig is, amíg az 1851/1917. M. E. sz. rendeletben említett ármegállapító bizottság, továbbá a kereskedelemügyi m. kir. minisztérium 1917. évi 46083/IV. számú rendeletével jóváhagyott szervezési szabályzatban említett végrehajtó bizottság és külforgalmi tanács szabályszerűen összeállítható lesz, a pénzügyminiszter által engedélyezett, valamint az igazolt katonai, vagy más közérdekből szükséges külföldi szállításokhoz a szállítási engedélyt kiadhassa, ha ahhoz a földművelésügyi miniszter engedélyét is kikérte.

13. §.

Ez a rendelet az 1917. évi augusztus hó 1. napján lép életbe. Horvát-Szlavonországban ezt a rendeletet, amennyiben végrehajtása az ottani önkormányzat körébe tartozik, a bán hajtja végre. Budapest, 1917. évi július hó 30. napján.

Gróf Esterházy Móricz s. k.
m. kir. minisztere/nök.

